

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221998
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3813221998.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: E.. L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. H. P. č. XX/X, Q. proti žalovaným: 1/ Slovenská republika, v mene ktorej koná Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody č. 1, Bratislava, zast. F., advokátkou, ul. XX. augusta č. X, M., 2/ Mesto Prievidza, o zaplatenie 600 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 7C/141/2013-773 zo dňa 23. júla 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd p o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 300 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 300 Eur od 31.12.2013 do zaplatenia a vo výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že žalobca a žalovaný 1/ nemajú nárok na náhradu trov konania.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania proti žalovanému 1/ n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 300 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 300 Eur od 31.12.2013 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu proti žalovanému 1/ zamietol a rozhodol, že žalobca a žalovaný 1/ nemajú právo na náhradu trov konania. Žalobu proti žalovanému 2/ zamietol a žalovanému 2/ priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak o nároku žalobcu, ktorý sa proti žalovaným 1/, 2/ domáhal zaplatenia 600 Eur s príslušenstvom z titulu zodpovednosti za škodu, ktorá mu bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci alebo z titulu zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla pri výkone pôsobnosti štátnej správy a ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

1.2. Žalobca žalobu podanú na súde dňa 14.10.2013 odôvodnil tým, že dňa 15.08.2010 došlo v Meste Prievidza k povodni a bol vyhlásený III. stupeň povodňovej aktivity. Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 596 zo dňa 08.09.2010 v bode A.1. schválila informáciu o možnostiach poskytovania príspevku domácnostiam postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010, s pripomienkami prijatými na rokovaní vlády, v bode B.1. uložila predsedovi vlády a ministrom financií uvoľniť finančné prostriedky z kapitoly všeobecná pokladničná správa do kapitoly Úradu vlády Slovenskej republiky - rezervy predsedníčky vlády vo výške 5.990.200,- Eur, na poskytnutie finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010. TASR dňa 8.9.2013 zverejnila správu, že občanov, ktorých v auguste 2010 postihli povodne bude vláda odškodňovať, a že na tento účel odsúhlasila uvoľnenie 5,99 milióna Eur, ktoré boli presunuté zo štátnej pokladnice do rezervy premiérky

E.. Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 707 zo dňa 13.10.2010 v bode A.1. schválila mechanizmus rozhodovania o priznaní finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010, s pripomienkou prijatou na rokovaní vlády, v bode B.1. uložila vedúcemu Úradu vlády Slovenskej republiky vyplatiť finančný príspevok rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010 do dvoch týždňov od predloženia žiadosti. Vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky E.. listom zo dňa 18.10.2010 vyzval primátorov na predloženie súhrnného zoznamu žiadateľov o vyplatenie finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami. Príloha č. 1 výzvy obsahovala mechanizmus rozhodovania o priznaní finančného príspevku. Príloha č. 2 výzvy obsahovala usmernenie vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky. Dňa 20.10.2010 E.. U. Z., odborný radca Odboru civilnej ochrany a krízového riadenia Obvodného úradu Prievidza e-mailom zaslal všetkým starostom obcí a primátorom miest v okrese Prievidza doplňujúce informácie k vykonaniu mechanizmu rozhodovania o priznaní finančných príspevkov, kde bolo uvedené, že obec verejnou vyhláškou zverejní zoznam na päť dní na verejnom mieste podľa miestnych zvyklostí: vývesná tabuľa, www.stránka, miestny rozhlas, a podobne, a že za zoznamy a správnosť údajov zodpovedá primátor osobne. Až na základe výzvy vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky a doplňujúcich údajov

z Obvodného úradu Prievidza, Mesto Prievidza vyzvalo všetkých občanov, ktorí odovzdali žiadosť: Oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody, aby vyplnili súhlas so spracovaním osobných údajov v zmysle zák. č. 482/2002 Z.z., najneskôr do 03.11.2010. Zároveň im bolo oznámené, že v prípade neodovzdania tlačiva nebude možné spracovať žiadosť o odškodnenie pre Úrad vlády Slovenskej republiky. Prednostka Obvodného úradu životného prostredia Prievidza na návrh správcu vodného toku odvolala dňa 31.10.2010,

o 18.00 hod. II. stupeň povodňovej aktivity na tokoch Handlovka a Nitra s prítokmi v okrese Prievidza a Partizánske. Mesto Prievidza zoznam žiadateľov na päť dní verejnou vyhláškou nezverejnilo. Žalovaný 1/ ako občan poškodený povodňou, dňa 26.10.2010 na podateľni Mestského úradu Prievidza podal oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody a oznámil počet nezaopatrených detí v domácnosti. Zároveň podal súhlas dotknutej osoby so spracovaním osobných údajov. Napriek tomu, že splnil všetky stanovené podmienky, nebol zapísaný do zoznamu odškodnených občanov postihnutých povodňami v mesiacoch júl - august 2010, zverejneným na internetovej stránke Úradu vlády Slovenskej republiky. Po zistení tejto skutočnosti sa kontaktoval s referentom BOZP, PO a CO Mestského úradu Prievidza E.. N. X.. Tento zistil, že došlo k pochybeniu pri vypracovaní zoznamu a na základe konzultácie s príslušnými orgánmi vypracoval doplnený zoznam, ktorý bol verifikovaný na Obvodnom úrade Prievidza a odoslaný na Úrad vlády Slovenskej republiky. Zamestnankyňa úradu vlády žalobcovi dňa 10.12.2010 počas telefonického kontaktu poskytla informáciu, že v prípade, ak Úradu vlády Slovenskej republiky bude doručený doplnený zoznam, bude vybavený a jeho rodina odškodnená. Dňa 14.12.2010 bol E.. N. X. informovaný o tom, že vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky E.. doplnený zoznam, verifikovaný Obvodným úradom Prievidza odmietol, žiadnu opravu ani doplnenie pôvodného zoznamu neumožnil. Podľa informácie sprístupnenej Úradom vlády Slovenskej republiky dňa 14.10.2011, vláda Slovenskej republiky z uvoľnených finančných prostriedkov vo výške 5.990.200,- Eur čerpala 2.857.600,- Eur, t. j. 47,70 % a nevyčerpané peniaze, v rámci zúčtovania so štátnym rozpočtom boli odvedené na účet Ministerstva financií Slovenskej republiky. Zamestnanci Mesta Prievidza pri vypracovaní zoznamov postupovali podľa mechanizmu schváleného vládou, pokynov od zamestnancov Úradu vlády Slovenskej republiky a Obvodného úradu Prievidza, a preto ich činnosť nemožno považovať za výkon samosprávy, ale za prenesený výkon štátnej správy. Dňa 13.09.2011 podal na zamestnancov Úradu vlády Slovenskej republiky sťažnosť, nakoľko podľa jeho názoru, ich činnosťou došlo k porušeniu jeho práv a nebol po povodni odškodnený. V sťažnosti žiadal o určenie zodpovedného zamestnanca za nesprávny úradný postup, či už zo strany Úradu vlády Slovenskej republiky alebo zo strany Mesta Prievidza, a o náhradu škody. Dňa 18.10.2011 mu E.. X. Z., generálna riaditeľka Sekcie kontroly a boja proti korupcii oznámila, že časť jeho podania zo dňa 13.09.2011 postúpili uvedenému útvaru Úradu vlády Slovenskej republiky, a ktorý je

v zmysle Organizačného poriadku zo dňa 30.06.2011 príslušný na vypracovanie právnych stanovísk k žiadostiam podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Dňa 13.02.2012 e-mailom urgovoal vypracovanie právneho stanoviska. Dňa 20.02.2012 mu E.. X. Z. oznámila, že jeho podanie zo dňa 13.02.2012 postúpili na zabezpečenie jeho priameho vybavenia vedúcemu služobného úradu, Úradu vlády Slovenskej republiky. Tento mu dňa 15.03.2012 oznámil, že úrad vlády posudzoval oprávnenosť jeho nároku z hľadiska podmienok stanovených v zák. č. 514/2003 Z.z., a pritom dospel k záveru, že sa nepreukázala existencia všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, najmä nie existencia protiprávneho úkonu - nesprávneho úradného postupu zo strany Úradu vlády Slovenskej republiky. Napriek tomu, že sa dožadoval zistenia zodpovedného zamestnanca za nesprávny úradný postup

a náhrady škody, dostal odpoveď, že sa nepreukázala existencia všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu. Odpoveď považuje za alibistickú, lebo nevychádza zo skutočného postupu osôb zodpovedných za správne vybavenie včas a v súlade s vládou schváleným mechanizmom rozhodovania o priznaní finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010. Niekoľko pochybením mu preukázateľne odškodnenie nebolo vyplatené. Podľa jeho názoru, sa E. zrejme snažil zakryť aj svoje svojvoľné konanie, ktorým odmietol doplniť zoznam, doručený Mestom Prievidza na Úrad vlády Slovenskej republiky dňa 13.12.2010

a verifikovaný Obvodným úradom Prievidza. Uvedené je v rozpore s uznesením vlády Slovenskej republiky č. 707, ktoré mu ukladalo finančný príspevok vyplatiť do dvoch týždňov od predloženia žiadosti. Štát mal vyčlenené finančné prostriedky na odškodnenie ľudí postihnutých povodňami a určil podmienky, za ktorých mala byť finančná pomoc poskytnutá. Všetky stanovené podmienky splnil včas, avšak štát mu prisľúbené odškodnenie nevyplatil. Ako občan Slovenskej republiky sa konaním štátu cíti byť podvedený. Má vážnu a dôvodnú pochybnosť o tom, či vláda E. R. chcela naozaj pomôcť domácnostiam postihnutým povodňami. Svojvoľným konaním E.. W. S., Q., ktorý bol vládou poverený konať podľa prijatého uznesenia vlády, avšak úmyselne konal v rozpore s ním, mu vznikla škoda 600,- Eur, ktorú sumu by jeho rodina podľa nastavených kritérií mala vyplatenú. Kritéria na odškodnenie splnil rovnako ako všetci tí, ktorí boli odškodnení. Neodškodnenie jeho rodiny považuje za diskrimináciu. Ako občan Slovenskej republiky má právo na rovnaké zaobchádzanie a na vyplatenie finančného príspevku. Jeho návrhy o mimosúdne vyriešenie veci zostali bezvýsledné, preto je nútený domáhať sa svojho práva súdnou cestou.

1.3. Žalobca vo vzťahu k žalovanému 1/ v podaní zo dňa 10.03.2017, zo dňa 17.03.2017

a na pojednávaní dňa 17.03.2017 v súvislosti s nesprávnym úradným postupom zo strany žalovaného 1/ uviedol, že to, že doplnený zoznam žiadateľov o finančný príspevok sa dostal do kancelárie splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny E.. X. Z., je nesprávnym úradným postupom. Podľa štatútu splnomocnenca, tento mal postavenie poradného orgánu vlády

a zodpovedal jej za svoju činnosť. Činnosť splnomocnenca administratívne zabezpečoval jeho sekretariát, a ktorý bol (a je) organizačne začlenený do organizačnej štruktúry Úradu vlády Slovenskej republiky. Doplnený zoznam sa mal dostať do rúk vtedajšieho vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky. Došlo ku manipulácii s poštou. V prípade, ak by listom zo dňa 14.12.2010 na predložený doplnený zoznam reagoval E., žalobu by nepodal.

1.4. Následne vo vzťahu k žalovanému 1/ na pojednávaní dňa 19.1.2018 žalobca uviedol, že v žalobe za nesprávny úradný postup označil svojvoľné konanie E.. W. S., Q., ktorý však s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania je „mimo hry“. Žalobca zmenil rozhodujúce skutočnosti tak, že za nesprávny úradný postup zo strany žalovaného 1/ označil to, že doplnený zoznam bol vrátený nesprávne, ďalej, že zoznam bol vrátený z dôvodu duplicity vyplatenia finančných prostriedkov a že po zaevidovaní v podateľni sa dostal do kancelárie splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny E. kde bol vybavený napriek tomu, že uvedený splnomocnenec nemal k tomu kompetenciu, a že sa nedostal do rúk vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky, ktorý bol zodpovedný za plnenie uznesenia vlády.

1.5. Vo vzťahu k žalovanému 2/, ktorého vstup do konania súd prvej inštancie pripustil na základe návrhu žalobcu v priebehu sporu, a to uznesením č.k. 7C/141/2013-409 zo dňa 23.10.2015, žalobca uviedol, že nesprávny úradný postup na strane žalovaného 2/ spočíva

v tom, že bez pochybenia jeho zamestnancov pri vypracovaní súhrnného zoznamu (pôvodného) žiadateľov o priznanie finančného príspevku by nenastala situácia, že by mu finančný príspevok nebol vyplatený. Žalovaný 2/ svoje pochybenie pritom napravil

a vypracoval doplnený zoznam, ktorý ale vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky neakceptoval. Opätovne uviedol, že v danom prípade išlo o prenesený výkon štátnej správy. Žalovaný 1/ však namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu. Súd prvej inštancie vzhľadom na skutočnosti a tvrdenia uvedené žalobcom na pojednávaní konanom dňa 19.01.2018 uznesením podľa § 140 ods. 2 Civilného sporového poriadku pripustil zmenu žaloby, keďže žalobca podstatne zmenil skutočnosti rozhodné pre uplatnený nárok, a aby tak bolo zrejme, o akých skutkových tvrdeniach bude ďalej konať a rozhodovať.

1.6. Z dokazovania vykonaného výsluchom žalobcu, svedkov, oboznámením vyjadrení žalovaných 1/, 2/ a listinných dôkazov mal súd prvej inštancie za preukázané, že v roku 2010, a to aj v mesiaci júl -

august 2010 došlo na území Slovenskej republiky, vrátane Mesta Prievidza, k povodniam. Minister vnútra Slovenskej republiky predložil vláde Slovenskej republiky návrh na schválenie Informácie o možnostiach poskytovania príspevku domácnostiam postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010. Prvá časť materiálu obsahovala údaje o vyhlásených a odvolaných stupňoch povodňovej aktivity a o mimoriadnych situáciách, ďalej zhrnutie na aké činnosti sú zamerané záchranné práce s tým, že ich riadia vo svojej kompetencii starostovia obcí a primátori miest, v súčinnosti s obvodnými úradmi. Druhá časť materiálu obsahovala návrh mechanizmu rozhodovania o priznaní príspevku osobám postihnutým povodňami a návrh zvýšenia základnej výšky príspevku pre rodiny s nezaopatrenými deťmi. Súčasťou materiálu bola aj príloha v tabuľkovej forme, v ktorej bol uvedený počet rodinných domov a bytových domov, ktoré boli zasiahnuté povodňami, vrátane domácností, počtu dospelých osôb v domácnosti a počtu nezaopatrených detí v mesiacoch júl - august 2010, sumár predpokladaných výdavkov na finančný príspevok pre rodiny postihnuté povodňami v uvedených mesiacoch na rodinných domoch, bytových domoch a príspevkov na domácnosti podľa počtu nezaopatrených detí vo výške 5.990.200,- Eur. Podklady pre uvedený materiál poskytli obvodné úrady a obce. Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 596 zo dňa 08.09.2010 (číslo materiálu 34165/2010, predkladateľ minister vnútra), schválila Informáciu o možnostiach poskytovania príspevku domácnostiam postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010, s pripomienkami prijatými na rokovaní vlády, uložila podpredsedovi vlády a ministrom financií uvoľniť finančné prostriedky z kapitoly Všeobecná pokladničná správa do kapitoly Úradu vlády Slovenskej republiky, a to do rezervy predsedníčky vlády vo výške 5.990.200,- Eur na poskytnutie finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010, vedúcemu úradu vlády uložila vyplatiť finančný príspevok rodinám postihnutým povodňami po vykonaní verifikácií obvodnými úradmi a schválenú zastupiteľstvom obcí, a to do dvoch týždňov od predloženia žiadosti. TASR dňa 8.9.2010 zverejnila správu, že občanov, ktorých v júli a auguste 2010 postihli povodne bude vláda finančne odškodňovať, a to podľa zoznamov, ktoré vypracujú obce a mestá. Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 707 zo dňa 13.10.2010 (číslo materiálu 38234/2010, predkladateľ vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky) schválila mechanizmus rozhodovania o priznaní finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010 s pripomienkou prijatou na rokovaní vlády, vedúcemu Úradu vlády Slovenskej republiky uložila vyplatiť finančný príspevok rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010 do dvoch týždňov od predloženia žiadosti, zrušila úlohu v bode B.2 uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 596 zo dňa 8.9.2010: vyplatiť finančný príspevok rodinám postihnutým povodňami po vykonaní verifikácií obvodnými úradmi a schválení zastupiteľstvom obcí. V mechanizme rozhodovania o priznaní finančného príspevku je uvedené: a/ obec (mesto) vypracuje zoznam počtu rodinných domov a bytových domov, ktoré boli zasiahnuté povodňami, vrátane domácností, počtu dospelých osôb v domácnosti a počtu nezaopatrených detí v domácnosti, a na základe žiadosti o príspevok postihnutým občanom vypracuje súhrnný zoznam žiadateľov, doplnený o počet nezaopatrených detí v domácnosti. Obec (mesto) v súhrnnom zozname žiadateľov o príspevok určuje poradie, na základe majetkových pomerov žiadateľa, počtu nezaopatrených detí a výšky škody, b/ obec (mesto) zverejní zoznam na päť dní spôsobom v mieste obvyklým, c/ po uplynutí doby zverejnenia obec (mesto) odošle zoznam so žiadosťami na miestne príslušný obvodný úrad na verifikáciu, d/ verifikovaný zoznam zašle obvodný úrad Úradu vlády Slovenskej republiky, e/ realizáciu vyplácania finančného príspevku žiadateľom riešiť v pôsobnosti Úradu vlády Slovenskej republiky, f/ úrad vlády zverejní na www.vlada.gov.sk zoznam obcí, číslo domu, ulicu, meno a priezvisko žiadateľa a výšku príspevku. Vláda Slovenskej republiky na svojom zasadnutí dňa 09.07.2010 vymenovala uznesením č. 458 do funkcie vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky E. Podľa čl. 3 Organizačného poriadku Úradu vlády Slovenskej republiky, v znení dodatkov (naposledy Dodatku č. 12 účinného od 30.8.2010) vedúci úradu vlády je štátnym zamestnancom vo verejnej funkcii. Vedúceho úradu vlády vymenúva a odvoláva vláda na návrh predsedu vlády, ktorému je zodpovedný za výkon svojej funkcie. Vedúci úradu vlády riadi úrad vlády a zodpovedá za jeho činnosť. Z Usmernenia vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky na vykonanie uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 707 zo dňa 13.10.2010 - mechanizmus rozhodovania o priznaní finančného príspevku okrem iného vyplýva, že tlačivá - formuláre žiadostí by mali byť k dispozícii na obecnom úrade, resp. na webovej stránke obce - mesta, že obec vykoná verifikáciu zoznamu a údajov, ktoré uviedli žiadatelia vo svojich žiadosťach, a že tak koná v rámci výkonu svojich pôsobností na základe zák. č. 369/1990 Zb., najmä ustanovení § 1 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 4, § 13 ods. 1, ods. 4 písm. b/, c/ a e/. Dňa 18.10.2010 vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky zaslal primátorom (starostom) výzvu na predloženie súhrnného zoznamu žiadateľov o vyplatenie finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010, v ktorom uviedol, že vláda uznesením

č. 707 zo dňa 13.10.2010 schválila mechanizmus rozhodovania o priznaní príspevku, a ktorého účelom je určenie postupu pre obce pri vybavovaní žiadosti. Dňa 22.10.2010 Mesto Prievidza vyzvalo všetkých občanov, ktorí odovzdali žiadosť: Oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody, aby vyplnili súhlas so spracovaním osobných údajov v zmysle zák. č. 482/2002 Z.z. Dňa 26.10.2010 žalobca podal oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody, vrátane súhlasu dotknutej osoby (§ 7 zák. č. 482/2002 Z.z.). V e-mail podaní zo dňa 20.10.2010 E. vtedajší odborný radca z Obvodného úradu Prievidza, oznámil E.. N. X. z Mestského úradu okrem iného to, že za zoznamy a správnosť ich údajov zodpovedá výhradne primátor alebo starosta osobne, že každý list tabuľky v písomnej podobe musí byť opatrený jeho podpisom, s odtlačkom pečiatky obce. Vo verejnej vyhláške, vyvesenej dňa 8.11.2010 a zvesenej dňa 12.11.2010 primátor Mesta Prievidza oznámil fyzickým osobám a ostatnej verejnosti zverejnenie zoznamu žiadateľov o vyplatenie finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiaci august 2010 s tým, že svojimi parametrami podlieha verifikovaciemu konaniu, a že je k nahliadnutiu na Mestskom úrade Prievidza, na oddelení územného plánovania, životného prostredia a regionálneho rozvoja, ul. Hollého č. 2, Kancelária č. 102, Na Mieste prvého kontaktu, Námestie slobody č. 14, v Klientskom centre a oddelení vnútornej správy, u IS. v pondelok, utorok, štvrtok v čase od 7.00 hod. do 15.30 hod., v stredu v čase od 7.00 hod. do 13.15 hod., a že verejnosť môže pripomienkovať zoznam po dobu päť dní od vyvesenia zoznamu. V súhrnnom zozname žiadateľov rodinných domov a bytových domov, ktoré boli zasiahnuté povodňami a ktorý vypracovalo Mesto Prievidza je uvedených 1865 žiadateľov, medzi ktorými sa meno, priezvisko žalobcu nenachádza (č. I. 153 p.v. a nasl.). Na zozname je údaj, že bol vyvesený dňa 08.11.2010, ďalej sa tam nachádza odtlačok pečiatky Mesta Prievidza, podpis primátora, ďalej, že bol verifikovaný Obvodným úradom Prievidza dňa 16.11.2010. Listom zo dňa 12.11.2010 označenom: Žiadosť o vyplatenie finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami, adresovanom Úradu vlády Slovenskej republiky, primátor Mesta Prievidza žiadal o vyplatenie finančného príspevku pre rodiny postihnuté povodňami podľa priloženého zoznamu. Zo zápisnice Obvodného úradu Prievidza zo dňa 16.11.2010 a z prezenčnej listiny zo dňa 16.11.2010 vyplýva, že zamestnanci IS. a E., overili počty žiadostí v jednotlivých obciach a ich súhlas s došlými jednotlivými žiadosťami, ako aj celkové sumy žiadostí a súčet súm na jednotlivých žiadostiach. V liste zo dňa 24.11.2010, označenom: Finančný príspevok pre občanov postihnutých povodňou v mesiaci august 2010 v obvode Prievidza - predloženie zoznamu, adresovanom Úradu vlády Slovenskej republiky, prednostka Obvodného úradu Prievidza uviedla, že v zmysle uznesenia vlády č. 707 zo dňa 13.10.2010 predkladá zoznam občanov miest a obcí obvodu Prievidza, ktorí boli v mesiaci august 2010 postihnutí povodňou, že materiál bol odoslaný aj elektronickou poštou na e-mail adresu X. a že verifikáciu zoznamu občanov a súm na finančný príspevok vykonali zamestnanci obvodného úradu podľa prezenčnej listiny a zápisnice, a ktorá je prílohou listu Dňa 29.11.2010 predsedníčka vlády Slovenskej republiky svojím rozhodnutím, vydaným podľa § 10 ods. 3 zák. č. 523/2004 Z.z., a na základe uznesenia vlády č. 707 zo dňa 13.10.2010 schválila vyplatenie finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010 z rezervy predsedníčky vlády vo výške 1.302.200,- Eur. Z rozhodnutia vyplýva, že zoznam, vrátane sumy príspevku zosumarizoval Úrad vlády Slovenskej republiky, na základe podkladov od primátorov a starostov miest a obcí postihnutých povodňami, a po verifikácii Obvodného úradu Prievidza. Podľa rozhodnutia finančná pomoc sa mala poskytnúť poštovým poukazom na výplatu, prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., a s ktorou mal úrad vlády uzatvorenú osobitnú zmluvu. Z hlásenia o plnení úlohy z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 707 zo dňa 13.10.2010 vyplýva, že úloha bola splnená dňa 31.03.2011, a ako dátum skutočného plnenia je uvedený: 17.12.2010. Dňa 13.12.2010 na Úrad vlády Slovenskej republiky došiel doplnený súhrnný zoznam žiadateľov rodinných domov a bytových domov, ktoré boli zasiahnuté povodňami (č. I. 20, č. I. 509 až č. I. 512), na ktorom je údaj: zoznam žiadateľov o príspevok - dodatok zo dňa 10.12.2010, odtlačok pečiatky Mesta Prievidza, podpis primátora mesta, dátum verifikácie 10.12.2010 a odtlačok pečiatky Obvodného úradu Prievidza. Dňa 14.12.2010 vedúca sekretariátu splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny E. písomne E. z Obvodného úradu Prievidza, odbor civilnej ochrany a krízového riadenia oznámila, že doplnené zoznamy žiadateľov o finančný príspevok, ktoré boli dňa 13.12.2010 doručené na Úrad vlády Slovenskej republiky nemôžu akceptovať, nakoľko sa v nich nachádzajú duplicitne aj mená osôb, ktorým už boli príspevky vyplatené, a preto zoznamy v prílohe posielajú späť. Dňa 13.09.2011 žalobca zaslal Úradu vlády Slovenskej republiky podanie označené ako Sťažnosť, v ktorom uviedol, že ako občan postihnutý povodňou zo dňa 15.08.2010, podal dňa 26.10.2010 na podateľni Mestského úradu Prievidza oznámenie o vzniku

a odhadnutej výške povodňovej škody a súhlas dotknutej osoby so spracovaním osobných údajov, avšak napriek tomu nebol zapísaný do zoznamu odškodnených občanov, postihnutých povodňami v mesiacoch júl - august 2010. Po zistení tejto skutočnosti sa kontaktoval s referentom Mestského úradu Prievidza E.. N. X., ktorý na základe konzultácie s príslušnými orgánmi vypracoval doplňujúci zoznam. Žalobca ďalej uviedol, že v mechanizme rozhodovania o priznaní finančného príspevku rodinám postihnutým povodňami v mesiacoch júl - august 2010, nie sú stanovené lehoty na zaslanie zoznamov a nie je v ňom uvedené, že oprava nie je možná. Splnil všetky podmienky stanovené vládou na to, aby mu bolo vyplatené odškodnenie vo výške 600,- Eur. Podľa jeho názoru, zamestnanci obcí pri vypracovaní zoznamov postupovali podľa mechanizmu schváleného vládou, pokynov od zamestnancov úradu vlády a obvodných úradov, a preto ich činnosť nemožno považovať za výkon samosprávy, ale za prenesený výkon štátnej správy. V podaní zo dňa 18.10.2011 označenom ako Oznámenie, Úrad vlády Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a boja proti korupcii oznámil žalobcovi, že jeho podanie postúpili na vybavenie príslušnému útvaru, za účelom predbežného prerokovania nároku podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Podaním zo dňa 15.03.2012 označenom ako Odpoveď na list zo dňa 13.09.2011, vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky žalobcovi oznámil, že oprávnenosť jeho nároku bola posudzovaná z hľadiska podmienok stanovených

v zák. č. 514/2003 Z.z. a dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, najmä nie existencia protiprávneho úkonu - nesprávneho úradného postupu zo strany Úradu vlády Slovenskej republiky. Dňa 06.12.2015 žalobca požiadal žalovaného 2/ o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú odôvodnil tým, že napriek tomu, že splnil všetky stanovené podmienky, nebol zapísaný do súhrnného zoznamu žiadateľov rodinných domov a bytových domov, ktoré boli v Meste Prievidza dňa 15.8.2010 zasiahnuté povodňou, a ktorý zoznam vypracoval E.. N. X.. Za nesprávny úradný postup ďalej označil to, že Mesto Prievidza nezverejnilo verejnou vyhláškou zoznam žiadateľov na päť dní a do doplneného zoznamu duplicitne zapracovalo aj osoby, ktorým už boli príspevky vyplatené, a z ktorého dôvodu Úrad vlády Slovenskej republiky doplnený zoznam neakceptoval a vrátil ho Obvodnému úradu Prievidza späť. Žalovaný 2/, v podaní označenom ako Odpoveď na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.02.2016 žalobcovi oznámil, že jeho nárok neuspokojí

z dôvodu, že je premlčaný. Žalobca (v súvislosti s pripustením zmeny žaloby) vo výsluchu uviedol, že zo strany úradu vlády ide o nesprávny úradný postup, ak doplnený zoznam žiadateľov o poskytnutie finančného príspevku vrátil z dôvodu duplicity žiadateľov, ktorá však pritom nebola preukázaná. Za nesprávny úradný postup považoval vrátenie doplneného zoznamu i za situácie, že by u niektorého zo žiadateľov bola duplicita preukázaná,

a to vychádzajú z toho, že by tak boli poškodení ostatní žiadatelia, u ktorých ku duplicitě nedošlo. Nesprávny úradný postup spočíva tiež v tom, že po zaevidovaní v podateľni sa dostal do kancelárie splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny E.. X. Z., kde bol vybavený napriek tomu, že splnomocnenec nemal k tomu kompetenciu, a že sa tak nedostal do rúk

vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky, ktorý bol zodpovedný za plnenie uznesenia vlády. Doplnený zoznam žiadateľov bol pritom verifikovaný Obvodným úradom Prievidza

a nachádzali sa v ňom mená a priezviská osôb, ktoré neboli uvedené v pôvodnom zozname, alebo ktorým boli vyplatené finančné príspevky v menšom rozsahu, než na aký mali nárok, pričom v doplnenom zozname v prípade týchto osôb bolo uvedené, že ide o doplatok. V liste zo dňa 14.12.2010, podpísanom vedúcou sekretariátu splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny nie je

pritom uvedené, že by doplnený zoznam nemohol byť akceptovaný z dôvodu, že ide

v poradi už o druhý, resp. ďalší zoznam, a že by to bolo

v rozpore s prijatým uznesením vlády Slovenskej republiky č. 707. Dňa 10.12.2010 sa telefonicky kontaktoval s X.. A. Q., Q., ktorá mu poskytla informáciu, že

v prípade, ak bude Úradu vlády Slovenskej republiky predložený doplnený zoznam žiadateľov, tento bude vybavený a jeho rodina odškodnená. Uvedeným spôsobom sa vyjadrila aj v prípade ďalších občanov, ktorí sa s ňou kontaktovali v súvislosti s tým, že neboli zaradení do pôvodného zoznamu, resp., že im bol vyplatený finančný príspevok v nesprávnej výške.

V uznesení vlády č. 707 bola úloha uložená vedúcemu Úradu vlády Slovenskej republiky

a nie úradu vlády. Ing. W. S., Q.. síce mohol poveriť zamestnancov, aby vybavili doplnený zoznam žiadateľov o finančný príspevok, avšak za týmto účelom udeleným poverením žalovaný 1/ nedisponuje. Doplnený zoznam žiadateľov o finančný príspevok došiel do podateľne Úradu vlády Slovenskej republiky dňa 13.12.2010 a bol zaradený do spisu č. 12/50/2010. Uvedený spis sa však u žalovaného 1/

nenachádza, čím došlo k porušeniu zák. č. 395/2002 Z.z. o archívoch a registratúrach a vyhl. č. 628/2002 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o archívoch a registratúrach. V uvedenej súvislosti žalovaný 1/ porušil aj Smernicu vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky č. 3/2008 o Registratúrnom poriadku úradu vlády. O tom, že mu škoda vznikla sa dozvedel v časovom období, keď mu nebol vyplatený finančný príspevok 600,- Eur a o tom, kto za škodu zodpovedá v čase, keď v priebehu konania mu boli zaslané listinné dôkazy predložené žalovaným 1/, konkrétne list zo dňa 14.12.2010 podpísaný X.. A. Q., Q..

(č. l. 405). Vo vzťahu k žalovanému 2/ uviedol, že nesprávny úradný postup spočíva v tom, že jeho osobu nezpracoval do súhrnného zoznamu osôb poškodených povodňou zo dňa 15.08.2010, že zoznam žiadateľov nezverejnil na úradnej tabuli mesta. Ako občan poškodený povodňou zo dňa 15.08.2010 pritom podal dňa 26.10.2010 na podateľni Mestského úradu Prievidza oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody, tiež oznámil počet nezaopatrených detí v domácnosti a podal súhlas dotknutej osoby so spracovaním osobných údajov. Ing. N. X. sa pred ním nevedel vyjadriť, k akému konkrétnemu pochybeniu pri vypracovaní pôvodného zoznamu žiadateľov došlo, keď v ňom nebolo uvedené jeho meno a priezvisko. Snažil sa však pochybenie napraviť. Kontaktoval sa s Úradom vlády Slovenskej republiky, s Obvodným úradom Prievidza a na základe ich pokynov Mesto Prievidza vypracovalo doplnený zoznam žiadateľov finančného príspevku. Pokiaľ v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, adresovanej žalovanému 2/ uviedol, že pri vypracovaní doplneného zoznamu postupoval nesprávne, keď v ňom duplicitne uviedol meno a priezvisko žiadateľov, ktorým už bol finančný príspevok vyplatený, tak v priebehu konania bolo zistené, že v skutočnosti k duplicitne osôb nedošlo. Podľa mechanizmu rozhodovania o priznaní finančného príspevku, žalovaný 2/ mal zverejniť súhrnný zoznam žiadateľov na päť dní v mieste obvyklom (napr. na úradnej tabuli obce (mesta), webovej stránke, zverejnením vo vysielaní regionálnej televízie alebo vyhlásením obecným rozhlasom). Žalovaný 2/ verejnou vyhláškou oznámil fyzickým osobám a ostatnej verejnosti zverejnenie zoznamu žiadateľov s tým, že je k dispozícii v určených časových úsekoch na Mestskom úrade Prievidza, oddelenie územného plánovania, životného prostredia

a regionálneho rozvoja, na Mieste prvého kontaktu, v Klientskom centre a oddelení vnútornej správy. Zoznam žiadateľov finančného príspevku však nebol zverejnený v mieste obvyklým, pretože nebol zverejnený spôsobom umožňujúcim hromadný prístup počas 24 hodín denne. Zverejnenou informáciou je informácia, ktorú môže každý opakovane vyhľadať a získať. Popieral, že by zoznam žiadateľov (pôvodný zoznam) bol zverejnený na webovej stránke žalovaného 2/ V tejto súvislosti poukázal na znenie verejnej vyhlášky. Za rozhodujúce považuje, že zamestnanci žalovaného 2/ pri vypracovaní zoznamov postupovali podľa mechanizmu schváleného vládou, pokynov od zamestnancov Úradu vlády Slovenskej republiky a Obvodného úradu Prievidza, a teda si plnili úlohy v rámci preneseného výkonu štátnej správy, preto pasívne legitimovaným subjektom v konaní je žalovaný 1/. V podaní zo dňa 26.1.2011 Úrad vlády Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a boja proti korupcii žalobcovi oznámil, že pri zabezpečovaní plnenia úlohy podľa uznesenia vlády č. 707 doplnené zoznamy zo strany vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky nemohli byť akceptované, pretože v zmysle mechanizmu rozhodovania o priznaní príspevku nebolo schvaľovanie dodatočných zoznamov možné. V podaní zo dňa 27.10.2011 splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí

a krajiny Ing. X. Z. oznámil vedúcemu služobného úradu X.. F. D., že úlohou zamestnancov na Úrade vlády Slovenskej republiky bolo zosumarizovať zoznamy, ktoré vypracovali mestá a obce v spolupráci s príslušným obvodným úradom, a zabezpečiť úhradu prostredníctvom Slovenskej pošty. Pri ich zostavovaní mestá a obce, ako aj príslušný obvodný úrad vyhádzali zo zoznamov, ktoré boli pripravené už v mesiaci septembri 2010 po obhliadkach, a na tieto účely boli uznesením vlády vyčlenené finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu. V prípade Mesta Prievidza bolo v jeho pôvodnom zozname uvedených viac ako 1850 objektov, napriek tomu Obvodný úrad Prievidza zaslal ďalšie zoznamy obyvateľov tohto mesta, so žiadosťou o vyplatenie finančného odškodnenia. Tieto zoznamy však zo strany Úradu vlády Slovenskej republiky neboli akceptované, nakoľko schvaľovanie dodatočných zoznamov nebolo možné. Žalobca nebol do pôvodného zoznamu zapísaný,

v dôsledku organizačných nedostatkov v činnosti zamestnancov Mesta Prievidza. Podľa histórie záznamu: 45039 s názvom Doplnený súhrnný zoznam žiadateľov domov, ktoré boli zasiahnuté povodňami v obci Prievidza, došlú poštu vybavila L., a ktorá zásielku dňa 13.12.2010 pridělila spracovateľovi MB.. Podľa čl. 2, bod 1 Štatútu splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny, splnomocnenec má postavenie poradného orgánu vlády Slovenskej republiky. Podľa čl. 3, bod 1 Štatútu splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny, činnosť splnomocnenca

administratívne zabezpečuje sekretariát. Sekretariát je organizačne začlenený do organizačnej štruktúry Úradu vlády Slovenskej republiky. Podľa čl. 3, bod 2 veta prvá Štatútu splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny, zamestnanci sekretariátu sú v štátnozamestnaneckom pomere alebo

v pracovnoprávnom vzťahu k úradu vlády. Podľa čl. 1, bod 1 Smernice vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky č. 3/2008 o Registratúrnom poriadku, registratúrny poriadok úradu upravuje postup útvarov úradu pri správe registratúry. Podaním zo dňa 30.12.2014

(t. j. pred pripustením, aby do konania vstúpil ako ďalšia strana sporu žalovaný 2/) Mesto Prievidza tunajšiemu súdu oznámilo, že verejná vyhláška bola zverejnená aj na webovej stránke mesta. Doplnený zoznam žiadateľov bol vyhotovený E.. N. X., a to na základe predchádzajúceho vyjadrenia zamestnankyne úradu vlády X.. A. Q., Q... Súhrnný zoznam (pôvodný) a tiež doplnený zoznam bol vypracovaný v rámci výkonu samosprávy mesta. Podaním zo dňa 30.09.2015 (t. j. pred pripustením, aby do konania vstúpil ako ďalšia strana sporu žalovaný 2/) Mesto Prievidza tunajšiemu súdu oznámilo, že doplnený zoznam žiadateľov doručil dňa 10.12.2010 E.. N. X. na Obvodný úrad Prievidza, konkrétne E.. U. U. a ktorý následne zariadil, aby dňa 13.12.2010 doplnený zoznam bol doručený na Úrad vlády Slovenskej republiky. Dňa 11.06.2018 žalovaný 2/ tunajšiemu súdu oznámil, že i na jeho webovej stránke bol zverejnený zoznam žiadateľov rodinných domov a bytových domov, ktoré boli zasiahnuté povodňami (pôvodný zoznam zo dňa 08.11.2010). Následne dňa 22.06.2018 oznámil, že uvedené jeho vyjadrenie vychádza

z tvrdení E., zodpovedného za výkon agendy súvisiacej s povodňami

z roku 2010. Písomnými dôkazmi o zverejnení zoznamu na webovej stránke, nedisponuje. Dňa 18.12.2014 E.. U. Z., vedúci odboru krízového riadenia Okresného úradu Prievidza na e-mail tunajšiemu súdu oznámil, že k verifikácii zoznamu žiadateľov

v predmetnom časovom období došlo len dňa 16.11.2010. Za vypracovanie zoznamov občanov, na základe ich žiadosti, boli zodpovedné obce. Dňa 19.12.2014 Okresný úrad Prievidza tunajšiemu súdu oznámil, že verifikácia žiadateľov sa uskutočnila dňa 16.11.2010

k tomu určenými zamestnancami (vtedajšieho Obvodného úradu Prievidza) podľa zoznamov, ktoré zaslali obce, a u ktorých si občania podali žiadosť na vyplatenie jednorazového príspevku v zmysle uznesenia vlády č. 596 a č. 707. Zoznam žiadateľov bol na Úrad vlády Slovenskej republiky odoslaný e-mailom dňa 16.11.2010 a v písomnej forme dňa 24.11.2010. Z výsluchu svedka Ing. W. S., Q.. vyplýva, že obce a mestá vyhotovili zoznamy žiadateľov finančného príspevku, ktoré boli následne verifikované príslušným obvodným úradom. Jeho úlohou, ako vedúceho úradu vlády bolo zabezpečiť vyplatenie finančných prostriedkov. Každý konal v rámci svojich kompetencií, a ktoré sú definované

v zákone. Bližšie sa neposudzovala otázka, či obce postupujú v rámci výkonu samosprávy alebo či ide o prenesený výkon štátnej správy. S poukazom na prijaté uznesenia vlády, priestor na prijatie doplnených zoznamov nebol. V priebehu ďalšej časti svedeckej výpovede uviedol, že ak by na úrad vlády došiel doplnený zoznam žiadateľov, tak by sa to riešilo, t. j. ako postupovať v zmysle prijatých uznesení vlády. Z výsluchu svedka Ing. N. X. vyplýva, že dôvodom toho, že žalobca nebol uvedený v zozname žiadateľov (pôvodný zoznam) bolo to, že sa mohla stať chyba pri zbere tlačív. Zoznam bol zverejnený aj na webovej stránke mesta. V súvislosti s doplneným zoznamom uviedol, že dňa 09.12.2010 sa

s Ing. U. U. z Obvodného úradu Prievidza kontaktovali s Úradom vlády Slovenskej republiky, pričom sa jeho zamestnankyňa X.. A. Q., Q.. vyjadrila, že v prípade, ak v nasledujúci deň predložia doplnený zoznam žiadateľov, tak bude akceptovaný. Dňa 10.12.2010 odovzdal doplnený zoznam Ing. U. U. a ktorý zabezpečil, aby bol doručený Úradu vlády Slovenskej republiky. V doplnenom zozname boli údaje aj o osobách, ktoré už boli označené v predchádzajúcom zozname. Dôvodom bolo to, že im bol vyplatený príspevok v nesprávnej výške. Doplnený zoznam nebol zverejnený.

V ďalšom období mu E.. U. U. poskytol informáciu, že úrad vlády doplnený zoznam neakceptoval. Z výsluchu svedka E. vyplýva, že po povodniach v roku 2010 mestá a obce vypracovali zoznam žiadateľov, ktorý následne predložili na príslušný obvodný úrad. Na Obvodnom úrade Prievidza bol členom verifikačnej komisie. Zoznam žiadateľov, ktorý je založený v spise na č. I. 20, č. I. 509 až 512, nepozná. Mestom Prievidza predložený zoznam, ktorý komisia verifikovala, bol obsiahly. Po verifikácii prichádzali na Obvodný úrad Prievidza občania s tým, že neboli zaradení do zoznamu (napr. z dôvodu, že sa nachádzali mimo územia Slovenskej republiky, boli hospitalizovaní, atď.). Vysvetlil im, že nie je v jeho kompetencii riešiť túto otázku, a že nie je možné ich dodatočne do zoznamu zaradiť. Verifikačná komisia zasadala len jedenkrát, a to dňa 16.11.2010. Z písomnej svedeckej výpovede X.. vyplýva, že Sekretariát splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny sa spolu s inými útvarmi úradu vlády, a to s kanceláriou vedúceho úradu vlády,

s ekonomickým odborom úradu vlády podieľal na formálnej kontrole prijatých zoznamov. Touto úlohou sekretariát splnomocnenca poveril vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky E.. W. S., Q... Po zaevidovaní na podateľni Úradu vlády Slovenskej republiky z obvodných úradov došlých zoznamov, táto pošta bola pridelená na útvár kancelárie vedúceho úradu vlády. Po realizácii formálnej kontroly zoznamov, ekonomický odbor zabezpečoval vyplatenie príspevkov. Na to, či so žalobcom komunikovala telefonicky, si nepamätala. Nemá vedomosť o tom, že by niektorej osobe poskytla informácie s obsahom takým, že v prípade, ak úradu vlády bude predložený doplnený zoznam žiadateľov z okresu Prievidza, a ktorí boli v mesiaci august 2010 postihnutí povodňou, že tento bude vybavený a poškodeným osobám vyplatený finančný príspevok. Úrad vlády Slovenskej republiky neakceptoval dodatočné zoznamy. Na základe dohodnutého interného postupu, sa zoznamy ako celok vracali predkladateľom. V prípade, ak pri formálnej kontrole obvodnými úradmi predložených zoznamov bola zistená chyba, napr. duplicita, zoznam bol ako celok vrátený. Z výsluchu svedka IS. vyplýva, že pri odškodňovaní v mesiaci august 2010 povodňami poškodených občanov, sa postupovalo podľa určeného mechanizmu. Obce a mestá vypracované zoznamy predkladali za účelom verifikácie príslušným obvodným úradom a tieto ich následne predkladali úradu vlády. Niektorí občania neboli zaradení do vypracovaného zoznamu a domáhali sa pritom vyplatenia príspevku. Úrad vlády Slovenskej republiky umožnil vyhotoviť doplnené zoznamy. Bližšie sa však k tomu nevedel vyjadriť. Na doplnenom zozname (č. I. 509-512) sa nachádza jeho podpis. Nie je si však istý, či ho verifikovala komisia Obvodného úradu Prievidza. Z výsluchu svedkyne Q. vyplýva, že po povodniach vláda okamžite reagovala na kritický stav na celom Slovensku. Úrad vlády vypracoval mechanizmus rozhodovania a v spolupráci so samosprávami sa snažil čo najskôr poskytnúť finančný príspevok. Nevedela sa vyjadriť, či obce a mestá si plnili úlohy s tým, že ide o prenesený výkon štátnej správy alebo o výkon samosprávy. Z výsluchu svedka F.. U. H., H.. vyplýva, že v predmetnom období na rokovanie vlády boli predkladané písomné materiály o odškodnení občanov postihnutých povodňami. Bližšie, vrátane toho, či obce a mestá si plnili úlohy s tým, že ide o prenesený výkon štátnej správy alebo o výkon samosprávy, sa vzhľadom na časový odstup nevedel vyjadriť.

1.7. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil podľa príslušných ustanovení zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 citovaných v odsekoch 79. až 94. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, podľa ustanovení zák.č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení účinnom ku dňu 13.10.2010 citovaných v odsekoch 106. až 108. a v odsekoch 153. až 156. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, podľa ustanovení zák.č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení účinnom do 31.12.2010 citovaných v odsekoch 205. až 208. a v odsek 219, podľa ustanovení zák.č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami v znení účinnom do 31.12.2010 citovaných v odsekoch 213., 214, podľa ustanovení zák.č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 08.11.2010 citovaných v odsekoch 243. a 247., podľa ustanovení Občianskeho zákonníka citovaných v odsekoch 192., 252. a 271. napadnutého rozhodnutia, podľa § 2 ods. 1 zák.č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou (antidiskriminačný zákon) v znení účinnom do 31.12.2010, ako aj podľa čl. 2 ods. 2 a čl. 71 vety prvej Ústavy Slovenskej republiky.

1.8. Súd prvej inštancie po posúdení veci z hľadiska hmotného práva vo vzťahu k uplatňovanému nároku konštatoval, že v činnosti správnych orgánov dochádza k vydávaniu aj iných právnych aktov, ktoré nemajú povahu rozhodnutia podľa správneho poriadku (osvedčenia, posudky, vyjadrenia a iné podobné opatrenia). Je nesporné, že taktiež za škodu spôsobenú pri vydávaní týchto tzv. iných právnych aktov, by mal štát zodpovedať. Ide však o inštitúty, ktoré je možné výkladom považovať za nesprávny úradný postup, lebo sa nejedná o rozhodnutia v zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a tento zákon nestanovil definíciu nesprávneho úradného postupu, ktorá by takýto výklad vylučovala. List žalovaného 1/ zo dňa 14.12.2010, ktorým vedúca sekretariátu splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre územnú samosprávu, integrovaný manažment povodí a krajiny E.. X. Z. písomne E.. U. U. z Obvodného úradu Prievidza, odbor civilnej ochrany a krízového riadenia oznámila, že doplnené zoznamy žiadateľov o finančný príspevok, ktoré boli dňa 13.12.2010 doručené na Úrad vlády Slovenskej republiky nemôžu akceptovať, nakoľko sa v nich nachádzajú duplicitne aj mená osôb, ktorým už boli príspevky vyplatené, a preto zoznamy v prílohe posielajú späť, súd prvej inštancie nepovažoval za rozhodnutie v zmysle

§ 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ale posudzoval ho len z hľadiska nesprávneho úradného postupu. Poukázal na to, že nesprávnym úradným postupom môže byť akýkoľvek postup štátneho orgánu pri výkone jeho právomoci, pokiaľ pri ňom alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami, k rozporu so zásadami výkonu verejnej moci. Ide spravidla o postup, ktorý nesúvisí s rozhodovacou činnosťou. Po vyhodnotení všetkých relevantných dôkazov prvoinštančný súd konštatoval, že nárok žalobcu na zaplatenie 600 Eur uplatňovaný proti žalovanému 1/ z titulu zodpovednosti za škodu, ktorá mu bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je neopodstatnený z dôvodu nesplnenia podmienok zodpovednosti, a to nesprávneho úradného postupu a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Pokiaľ ide o žalovaného 2/, ktorého vstup do konania žalobca nevrhol až dňa 08.10.2015, vzhľadom na námietku premlčania dôvodne uplatnenú žalovaným 2/ súd prvej inštancie žalobu proti nemu zamietol. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal nárokom žalobcu uplatneným proti žalovanému 1) aj z titulu zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy a ktorá podľa tvrdenia mala byť prenesená na územnú samosprávu. Pokiaľ aj žalovaný 1) v priebehu konania uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu, prvoinštančný súd konštatoval, že táto námietka smerovala proti nároku uplatnenému z titulu náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci s tým, že sa nejedná o prenesený výkon štátnej správy. Zmena žaloby bola vykonaná po pripustení zmeny žaloby na pojednávaní konanom dňa 19.01.2018. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca odo dňa podania žaloby sa proti žalovanému 1/ domáhal zaplatenia sumy 600,- Eur i na základe tých eventuálnych skutkových tvrdení, že zamestnanci Mesta Prievidza pri vypracovaní zoznamov (pôvodného i doplneného) postupovali podľa mechanizmu schváleného vládou, pokynov od zamestnancov úradu vlády a Obvodného úradu Prievidza, a preto ich činnosť nemožno považovať za výkon pôsobnosti samosprávy, ale za prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy. Žalobca sa o škode dozvedel v mesiaci decembri 2010. Žalobu, ktorú žalobca skutkovo odôvodnil tak, ako je to uvedené v bode 202. odôvodnenia napadnutého rozsudku, na súd podal dňa 14.10.2013, t. j. v rámci plynutia trojročnej premlčacej lehoty. Preto súd prvej inštancie takto uplatnený nárok posudzoval po vecnej stránke. Podal pritom aj žiadosť o predbežné prerokovanie nároku (č. l. 23, list zo dňa 13.09.2011), ktorú okrem iného odôvodnil nasledovne: „Podľa môjho názoru, zamestnanci obcí pri vypracúvaní zoznamov postupovali podľa mechanizmu schváleného vládou, pokynov od zamestnancov úradu vlády a obvodných úradov, a preto ich činnosť nemožno považovať za výkon samosprávy, ale prenesený výkon štátnej správy“. Ďalej uviedol, že platná právna úprava umožňuje, aby štát uložil obci povinnosť zabezpečovať aj úlohy miestnej štátnej správy. V takom prípade obec vystupuje nie ako orgán štátnej správy, ale ako vykonávateľ štátnej správy. Výkon štátnej správy je možné zveriť obci len vtedy, ak to ustanovuje zákon. Pokiaľ osobitný zákon neustanovuje, že ide o prenesenú pôsobnosť obce, platí, že ide o jej samostatnú pôsobnosť. Pri vykonávaní preneseného výkonu štátnej správy sa obce riadia tiež uzneseniami vlády. Tieto uznesenia pritom nemôžu obci ukladať povinnosti, pokiaľ nie sú zároveň stanovené zákonom. Zdôraznil, že prenos (delegáciu) úloh miestnej štátnej správy umožňuje, ako to už bolo uvedené čl. 71 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 5 zák. č. 369/1990 Zb. pritom túto skutočnosť iba potvrdzuje. Prostredníctvom osobitného zákona (zák. č. 7/2010 Z.z.) došlo k delegácii právomoci v oblasti štátnej správy, a to ochrany pred povodňami na obce s tým, že po povodni, okrem iného, vyhodnocujú povodňové škody na majetku a na majetku osôb, vypracúvajú súhrnnú správu o priebehu povodní, ich následkoch a vykonaných opatreniach, ktorú predkladajú obvodnému úradu životného prostredia. Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 707 zo dňa 13.10.2010 schválila mechanizmus rozhodovania o priznaní finančného príspevku, ktorého účelom bolo určenie postupu pre obce pri vypracovaní súhrnného zoznamu žiadateľov, ktorých rodiny boli v mesiacoch júl - august 2010 postihnuté povodňami. V usmernení vedúceho úradu vlády na vykonanie mechanizmu rozhodovania o priznaní finančného príspevku (č. l. 13) je uvedené, že obec koná v rámci výkonu svojich pôsobností: podľa § 1 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 4, § 13 ods. 1, ods. 4 písm. b/, c/ a e/ zák. č. 369/1990 Zb. Ustanovenie § 1 ods. 1 zákona o obecnom zriadení vo všeobecnosti vymedzuje právne postavenie obce. Ustanovenie § 3 ods. 4 predstavuje konkretizáciu povinnosti obce chrániť záujmy obyvateľov obce a na tieto účely poskytnúť i materiálnu pomoc, ale z vlastných zdrojov. Ustanovenie § 13 ods. 1 upravuje podrobnejšie postavenie starostu obce. Ustanovenie § 13 ods. 4 písm. b/, c/ a e/ upravuje najdôležitejšie povinnosti vyplývajúce starostovi (primátorovi) z jeho funkcie, ako najvyššieho výkonného orgánu obce a predstaviteľa obce.

1.9. Prvoinštančný súd predovšetkým považoval za potrebné vysporiadať sa s tým, či by vláda Slovenskej republiky mohla uznesením uložiť Mestu Prievidza povinnosti, pokiaľ by neboli zároveň

stanovené osobitným zákonom, a to zákonom č. 7/2010 Z.z. Poukázal na to, že súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 2221/07 zo dňa 19.03.2008). Konštatoval, že pokiaľ vláda Slovenskej republiky v mechanizme rozhodovania o priznaní finančného príspevku určila obciam postup pri vypracovaní súhrnného zoznamu žiadateľov, tak vychádzala zo svojej právomoci riadiť výkon štátnej správy prenesený na obce zákonom. Právomoc jej pritom vyplývala z čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a k jej delegovaniu došlo osobitným zákonom č. 7/2010 Z.z.. Je pravdou, že tento zákon v § 26 ods. 3 písm. c/ nemá textovú časť, že: „obec (mesto) vypracuje zoznam počtu rodinných domov a bytových domov, ktoré boli zasiahnuté povodňami, vrátane domácností, počtu dospelých osôb v domácnosti a počtu nezaopatrených detí v domácnosti, a na základe žiadosti o príspevok postihnutým občanom vypracuje súhrnný zoznam žiadateľov, doplnený o počet nezaopatrených detí v domácnosti. Obec (mesto) v súhrnnom zozname žiadateľov o príspevok určuje poradie na základe majetkových pomerov žiadateľa, počtu nezaopatrených detí a výšky škody. Obec zverejní zoznam na päť dní spôsobom v mieste obvyklým. Po uplynutí doby zverejnenia obec (mesto) odošle zoznamy so žiadosťami na miestne príslušný obvodný úrad na verifikáciu“, avšak v citovanom ustanovení osobitného zákona je tiež uvedené, že po povodni obec vyhodnocuje škody na jej majetku a na majetku osôb, vypracúva súhrnnú správu o následkoch povodní, a pod ktoré ustanovenia (§ 26 ods. 3 písm. c/, ods. 2, ods. 3 zák. č. 7/2010 Z.z.) je podľa názoru súdu, možné subsumovať i úlohy obce vyplývajúce z vládou schváleného mechanizmu rozhodovania. Súd prvej inštancie konštatoval, že ak by podľa zákona o ochrane pred povodňami, obec v rámci preneseného výkonu štátnej správy na úseku ochrany pred povodňami nevykonávala činnosti: vyhodnocovanie povodňových škôd, nevypracúvala súhrnnú správu o následkoch povodní, vláda by nemala kompetenciu v mechanizme rozhodovania určiť postup rozhodovania. Pri uvedenom posudzovaní je dôležité i to, že úlohy obce, ktoré sú uvedené v mechanizme rozhodovania nie je možné subsumovať pod ustanovenie § 1 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 4, § 13 ods. 1, ods. 4 písm. b/, c/ a e/ zák. č. 369/1990 Zb. Dospel k záveru, že nakoľko pri vypracovávaní súhrnného zoznamu žiadateľov o priznanie finančného príspevku Mesto Prievidza konalo vo veciach preneseného výkonu štátnej správy, tak konalo v mene štátu, v záujme štátu a na jeho zodpovednosť Uznesením č. 707 vláda Slovenskej republiky do činnosti obce (mesta) zasiahla v súlade s princípom legality, a to na základe zákonnej opory (§ 26 ods. 3 písm. c/, bod 2., bod 3. zák. č. 7/2010 Z.z.). Bez povšimnutia pri riešení predmetnej otázky súd prvej inštancie nemohol ponechať ani to, že úrad vlády vykonal v Meste Prievidza kontrolu v súvislosti s dodržaním postupu podľa mechanizmu rozhodovania o priznaní finančného príspevku, čo tiež nasvedčuje tomu, že išlo o výkon štátnej správy prenesený na obec. Je pravdou, že rozlišovanie medzi samosprávnou pôsobnosťou obce a prenesenou štátnou správou, ktorú je povinná podľa osobitného zákona plniť, je dôležité z hľadiska toho, že kto je povinný hradíť náklady spojené s výkonom týchto úloh. Obec pritom zabezpečuje plnenie svojich (samosprávnych) úloh z vlastných finančných zdrojov, pričom na prenesený výkon štátnej správy sa musia obci poskytnúť finančné prostriedky zo štátnych zdrojov. Pokiaľ na plnenie predmetných úloh neboli Mestu Prievidza zo štátnych zdrojov poskytnuté finančné prostriedky (a pritom mali byť poskytnuté) neznamena to bez ďalšieho, že nešlo o prenesený výkon štátnej správy, ale o plnenie samosprávnych úloh. V tejto časti súd odkazuje na predchádzajúce časti odôvodnenia rozsudku, v ktorých je uvedené na základe čoho dospel súd k záveru, že Mesto Prievidza si plnilo úlohy v rámci preneseného výkonu štátnej správy. Pri posúdení toho, či žalobca v konaní preukázal splnenie predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nakoľko žalobca nebol do súhrnného zoznamu žiadateľov (pôvodný zoznam) zaradený v dôsledku organizačných nedostatkov v úkonoch zamestnancov Mesta Prievidza, ktorí porušili povinnosti pri uskutočňovaní úkonov podľa vládou schváleného mechanizmu o rozhodovaní o priznaní finančného príspevku. Konštatoval, že zo strany obce (Mesta Prievidza) tak ide o nesprávny úradný postup. Medzi žalobcom a žalovaným 1/ nebola sporná výška škody, ktorá žalobcovi vznikla: 600,- Eur. Výsledky vykonaného dokazovania sú podkladom pre záver, že jednou z bezprostredných príčin vzniku škody na strane žalobcu bolo tiež to, že v dôsledku organizačných nedostatkov v úkonoch zamestnancov Mesta Prievidza, ktorí porušili postup v zmysle mechanizmu rozhodovania o priznaní finančného príspevku, žalobca nebol zaradený do súhrnného zoznamu žiadateľov, doručeného na úrad vlády dňa 24.11.2010. V prípade, ak by do tohto záznamu zaradený bol, finančný príspevok, by mu bol vyplatený. Keďže Mesto Prievidza konalo v rámci

preneseného výkonu štátnej správy, konalo v mene štátu a na jeho zodpovednosť, preto žalovaný 1/ je pasívne legitimovaným subjektom. Podľa mechanizmu rozhodovania o priznaní finančného príspevku obec mala zverejniť zoznam na päť dní spôsobom v mieste obvyklým. Podľa verejnej vyhlášky zoznam bol k nahliadnutiu na Mestskom úrade Prievidza, na oddelení územného plánovania, životného prostredia

a regionálneho rozvoja, ul. Hollého č. 2, Kancelária č. 102, Na Mieste prvého kontaktu, Námestie slobody č. 14, v Klientskom centre a oddelení vnútornej správy, u IS. v pondelok, utorok, štvrtok v čase od 7.00 hod. do 15.30 hod., v stredu v čase od 7.00 hod. do 13.15 hod. Pokiaľ žalobca namietal, že súhrnný zoznam žiadateľov (pôvodný zoznam) nebol k dispozícii za účelom nahliadnutia po celú dobu a to 24 hodín denne, túto námietku súd prvej inštancie nezohľadnil a uviedol, že žalobca mohol zoznam pripomienkovať v období od 08.11.2010 do 12.11.2010, čo ale neurobil. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že mal zdravotné problémy, prvoinštančný súd poukázal na to, že jeho práceneschopnosť sa skončila dňa 15.10.2010, žalobca v tom čase bol zamestnancom Mesta Prievidza a sídlil v kancelárii len kúsok od miestnosti Ing. N. X., v ktorej sa nachádzal súhrnný zoznam žiadateľov. V prípade, ak by žalobca v určenej lehote pripomienkoval súhrnný zoznam (pôvodný zoznam) žiadateľov, bol by do neho pred verifikáciou na Obvodnom úrade Prievidza zaradený a finančný príspevok by mu bol vyplatený. Žalobca si však nepočíňal opatrne, dostatočne nebdel nad svojimi právami. Vedel, že si podal Oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody, ale už sa neoboznámil s predmetným zoznamom za účelom zistenia, či je do neho zaradený. Keď podával Oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody, musel vedieť, že bude ďalej spracúvané. Podľa názoru prvoinštančného súdu, ani jednu z dvoch príčin - 1.) nezaradenie žalobcu do súhrnného zoznamu žiadateľov (pôvodný zoznam), 2.) nepripomenkovanie tohto zoznamu žiadateľov žalobcom nie je možné vyhodnotiť tak, že je to príčina dôležitá, podstatná a hlavná, a druhá je len vedľajšia. Obe pôsobia súčasne, a pritom bezprostredne, bez existencie ktorých by následok nevznikol. U oboch je podiel porovnateľný: po 50 %.

S poukazom na uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie ;zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi 300,- Eur a v prevyšujúcej /časti (o 300,- Eur) žalobcu zamietol. Pokiaľ sa žalobca domáhal aj úroku z omeškania, súd prvej inštancie po vyhodnotení dôvodnosti námietky premlčania vo vzťahu k tejto časti nároku konštatoval, že bola dôvodná čiastočne, a to v úrokoch z omeškania uplatnených za obdobie od 17.03.2012 do 31.12.2013, v dôsledku čoho v tejto časti žalobu proti žalovanému 1/ zamietol. V súvislosti s tvrdením žalobcu žalobca o tom, že uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 707 je verejným príslubom, súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento nárok nie je možné posúdiť podľa § 850 Občianskeho zákonníka, lebo nie je splnená obligatórna obsahová náležitosť verejného príslubu. Taktiež nezistil žiaden dôvod pre to, aby žalobou uplatnený nárok posudzoval z hľadiska porušenia príslušných ustanovení zák. č. 365/2004 Z.z. (tzv. diskriminačného zákona), keď poukázal na to, porušenie zásady rovnakého zaobchádzania nebolo zistené, a ani samotný žalobca netvrdil, že by nejaké znevýhodňujúce správanie žalovaného 1) bolo motivované snahou diskriminovať ho z dôvodu určitého jeho statusu. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, 2 CSP. Keďže žalobca a žalovaný 1/, pokiaľ ide o istinu 600,- Eur, boli v konaní úspešní po 50 %, o náhrade trov súd rozhodol tak, že ani jeden z nich nemá právo na ich náhradu. Žalovaný 2/ bol v konaní úspešný, preto mu súd proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 300,- Eur s príslušenstvom a v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že žalobca a žalovaný 1/ nemajú právo na náhradu trov konania, podal žalovaný 1/ v zákonnej lehote odvolanie. Žalovaný 1/ odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil starane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný 1/ poukázal na to, že súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe z dôvodu, že hodnotením skutkového stavu dospel súd k právnemu záveru, že nárok žalobcu proti žalovanému 1/ je uplatnený dôvodne sčasti (z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu). Súd prvej inštancie sa zaoberal aj námietkou premlčania vznesenou žalovaným 1/ na pojednávaní konanom dňa 19.01.2018, a to vo vzťahu k nároku, ktorého sa žalobca domáhal na základe rozhodujúcich skutočností, ktoré boli ako zmena žaloby pripustené uznesením súdu vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 19.01.2018. Súd prvej inštancie námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/ vyhodnotil ako nedôvodne uplatnenú, pričom tento svoj záver súd prvej inštancie odôvodnil tak, že žalobca po pripustení zmeny žaloby sa proti žalovanému 1/, ako orgánu verejnej moci naďalej domáhal zaplata sumy 600,- Eur. Súd prvej

inštancie konštatoval, že stále išlo o spôsobenie škody v uvedenej výške, ktorá mala vzniknúť pri výkone verejnej moci. Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že zmena rozhodujúcich skutočností, ktorú súd na pojednávaní dňa 19.01.2018 pripustil ako zmenu žaloby, nezaložila novú premlčaciu lehotu. Žalovaný 1/ sa s uvedeným záverom súdu nestotožnil. Žalobcom uplatnený nárok (pred zmenou žaloby) nemohol mať za následok neplynutie premlčacej doby (§ 112 Občianskeho zákonníka) vo vzťahu k nároku uplatnenému zmenou žalobou, a to práve z toho dôvodu, že žalobca podstatne zmenil rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe. V danom prípade sa teda nejedná o identický nárok, ale o nárok založený na odlišných rozhodujúcich skutočnostiach, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že súd prvej inštancie skúmal splnenie podmienky predbežného prerokovania nároku samostatne vo vzťahu k nároku uplatnenému zmenou žalobou. Vo vzťahu k posúdeniu námietky premlčania však súd prvej inštancie nárok uplatnený zmenou žalobou od pôvodného nároku nijako nerozlišoval. Žalovaný 1/ namietol nesprávne právne posúdenie ním vznesenej námietky premlčania zo strany súdu prvej inštancie, pričom mal za to, že námietka premlčania bola vznesená dôvodne. Poukázal na to, že podľa ust. § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 t.j. v znení účinnom v čase vzniku škody (ďalej len „Zákon č. 514/2003 Z.z.“): „(1) Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. (2) Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda: to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. (3) Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.“ Poškodený sa v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik škody a orientačné (približne) aj jej rozsah (tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch). Nie je teda potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napríklad na základe odborného posudku). Pre začiatok plynutia premlčacej doby nie je tiež potrebné, aby poškodený vedel, kto za škodu zodpovedá, resp. , ktorý orgán štátu spôsobil škodu. Žalovaný 1/ ďalej poukázal na to, že žalobca v žalobe uviedol: „Dňa 14.12.2010 som bol od Ing. N. X. informovaný o tom, že vedúci Úradu vlády SR Ing. W. S. Q.. Dopĺňujúci zoznam, verifikovaný Obvodným úradom Prievidza, odmietol. Neumožnil žiadnu opravu pôvodného zoznamu a ani jeho doplnenie.“ Z uvedeného žalovaný 1/ vyvodil, že žalobca sa tak dňa 14.12.2010 dozvedel o tom, že na základe dopĺňujúceho zoznamu Mesta Prievidza odškodnený nebu, a teda že finančný príspevok vo výške 600,- Eur mu vyplatený nebude. Žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody požiadal žalovaného 1/svojim listom zo dňa 13.09.2011, v ktorom uviedol: „Keďže som zapísaný na zozname žiadateľov o priznaní finančného príspevku, ktorý bol verifikovaný Obvodným úradom Prievidza a doručený Úradu vlády SR, som presvedčený, že moje práva porušili zamestnanci Úradu vlády SR a ja som mal byť v súlade s uznesením Vlády SR do dvoch týždňov od predloženia žiadosti odškodnený.“ Z uvedeného vyplýva, že žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody požiadal žalovaného 1/ len v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, za ktorý žalobca pôvodne (t.j. pred zmenou žaloby) označil to, že do dvoch týždňov od predloženia žiadosti nebol odškodnený. Žalobca žalovaného 1/ teda nepožiadaval o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v súvislosti so žalobcom namietaným nesprávnym úradným postupom po zmene žaloby, ktorý má spočívať v tom, že dopĺňujúci zoznam bol vrátený nesprávne, že dopĺňujúci zoznam bol vrátený z dôvodu duplicity, a že dopĺňujúci zoznam sa po zaevidovaní v podateľni dostal do kancelárie splnomocnenca, kde bol vybavený napriek tomu, že splnomocnenec vlády Ing. Z. nemal kompetenciu ho vybaviť a že sa nedostal do rúk vedúceho Úradu vlády SR. V danom prípade premlčacia lehota podľa ust. § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. nespočívala, a teda trojročná premlčacia doba uplynula dňom 14.12.2013, nakoľko žalobca nepožiadaval žalovaného 1/ o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorý si uplatňuje zmenenou žalobou. Žalovaný 1/ zdôraznil, že zmena žaloby je podaním vo veci samej. Hmotnoprávne účinky zmenenej žaloby nastávajú dňom, kedy bola zmenená žaloba doručená súdu, t.j. deň, keď účastník urobil procesný úkon, ktorého účinky sledujú zmenu žaloby. Od toho dňa sa posudzuje aj prerušenie plynutia premlčacej doby. Vychádzajúc zo zhrnutia súdu uvedeného v zápisnici z pojednávania konaného dňa 19.01.2018, možno konštatovať, že žalobca doručil súdu zmenu žaloby nasledovne:

-rozhodujúca skutočnosť spočívajúca v tvrdení žalobcu, že nesprávny úradný postup žalovaného 1/ mala podľa žalobcu spočívať v tom, že dopĺňujúci zoznam bol vrátený nesprávne, keď v ňom bolo uvedené z dôvodu duplicity vyplatenia finančných prostriedkov, bola doručená súdu dňa 30.12.2016, teda po uplynutí premlčacej doby: - rozhodujúca skutočnosť spočívajúca v tvrdení žalobcu, že nesprávny

úradný postup žalovaného 1/ mala podľa žalobcu spočívať v tom, že doplňujúci zoznam bol vrátený z dôvodu duplicity vyplatených finančných prostriedkov, bola doručená súdu dňa 30.12.2016, teda po uplynutí premlčacej doby: -rozhodujúca skutočnosť spočívajúca v tvrdení žalobcu, že nesprávny úradný postup žalovaného 1/ mala podľa žalobcu spočívať v tom, že doplňujúci zoznam sa po zaevidovaní v podateľni dostal do kancelárie splnomocnenca, kde bol vybavený napriek tomu, že splnomocnenec vlády E. Z. nemal kompetenciu ho vybaviť a že sa nedostal do rúk vedúceho úradu, bola doručená súdu dňa 17.03.2017, teda po uplynutí premlčacej doby. Z uvedených dôvodov bol žalovaný 1/ toho názoru, že ním vznesená námietka premlčania bola uplatnená dôvodne a súd prvej inštancie ju mal tak vyhodnotiť a preto nemal žalobcovi takto uplatnený nárok priznať s poukazom na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že pokiaľ zmena rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe bolo dôvodom na zmenu žaloby, ktorú súd na pojednávaní konanom dňa 19.01.2018 pripustil, tak záver súdu prvej inštancie, že stále išlo o spôsobenie škody v uvedenej výške, ktorá mala vzniknúť pri výkone verejnej moci, nie je správny, a to práve s poukazom na zmenené rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe. Vo vzťahu k uvedeným argumentom žalovaného 1/ súd prvej inštancie neuviedol dostatočné a presvedčivé argumenty, pre ktoré vyhodnotil jeho námietku premlčania za nedôvodnú. Žalovaný 1/ namietol, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia dôvodnosti námietky premlčania ním vznesenej je nepreskúmateľné a nevyplýva z neho vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a jeho právnymi závermi. Nedostatočným odôvodnením rozsudku došlo k poručeniu práva na spravodlivý proces, v dôsledku čoho mu bolo znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k poručeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný 1/ poukazuje v tejto súvislosti aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v konaní pod sp. zn. 1 M Obdo V 19/2007, v ktorom NS SR ustálil právny názor, že za zmenu žaloby sa považuje aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutočností, než tých, ktoré uviedol v žalobe. Ďalej žalovaný 1/ v konaní namietal, že žalobca ho nepožiadaval o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorý si uplatňoval voči nemu zmenenou žalobou. Zdôraznil, že z ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 31.12.2010 vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Podľa ust. § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, „ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadostí, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.“ Z citovaných ustanovení je zrejmé, že predbežné prerokovanie nároku je predpokladom uplatnenia nároku na náhradu škody v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na súde, a teda predstavuje homotnoprávnu podmienku uplatnenia nároku na súde, ktorá v danom prípade splnená nebola. Súd prvej inštancie v odseku 133. odôvodnenia rozsudku uviedol, že „žalobca teda žalovaného 1/ požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú žiadosť ale odôvodnil inými rozhodujúcimi skutočnosťami (identifikácia škodového konania), v súvislosti s ktorými dňa 19.01.2018 podľa § 140 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd pripustil zmenu žaloby.“ Tvrdenie žalovaného 1/ o tom, že predbežné prerokovanie nároku je predpokladom uplatnenia nároku na náhradu škody v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na súde, podporuje aj dôvodová správa k predmetnému zákonu, z ktorej vyplýva, že predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka a preto musí byť splnená. V konaní teda bolo preukázané, že žalobca nesplnil základný predpoklad uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. na súde, nakoľko nepožiadaval o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z dôvodov, na základe ktorých si po zmene žaloby uplatňoval nárok v súdnom konaní. Pokiaľ súd prvej inštancie i napriek tomu žalobe čiastočne vyhovel, jeho postup je však v priamom rozpore so zákonom č. 514/2003 Z.z. a žalovaný 1/ sa s ním za žiadnych okolností nestotožňuje, nakoľko nemá oporu v ust. § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 citovaného zákona. Podľa názoru žalovaného 1/ je nesporné, že podmienka predbežného predrokovania nároku nebola splnená, preto súd žalobe nemohol vyhovieť ani len čiastočne, nakoľko nárok bol uplatnený predčasne. Žalovaný 1/ sa nestotožnil ani s tým názorom prvoinštančného súdu, že jeho odmietavý postoj k uplatnenému nároku v priebehu súdneho konania založil predpoklad pre odmietavý postoj aj v prípade dodatočného predbežného prerokovania. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že požiadavka, aby žalobca nárok predbežne prerokoval, predstavovala už len formálne naplnenie litery zákona. Žalovaný 1/ zdôraznil, že

nakoľko ide o kogentné ustanovenia citovaného zákona, nebolo možné bez nesplnenia tam uvedených zákonných podmienok žalobe vyhovieť ani čiastočne. Súd prvej inštancie svojim postupom nedôvodne zvýhodnil žalobcu, čím došlo nielen k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ale aj k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej žalovaný 1/ namietal, že ak súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby na pojednávaní konanom dňa 19.01.2018, po pripustení zmeny žaloby mal ďalej konať a rozhodovať už len o skutkových tvrdeniach, ktoré žalobca podstatne zmenil a nemal už ďalej konať o tých skutočnostiach, ktoré boli uvedené v pôvodnej žalobe. Ak teda dospel k záveru, že žalobcovi patrí náhrada škody z titulu zodpovednosti za škodu, ktorá mu vznikla pri výkone štátnej správy a ktorá mala byť prenesená na územnú samosprávu, vzhľadom na zmenený žalobný petit už súd prvej inštancie mal posudzovať len to, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu konaním žalovaného 1/ výslovne označeným v uznesení o pripustení zmeny žaloby. Žalovaný 1/ ďalej namietol, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s otázkou príčinnej súvislosti medzi zisteným neprávym úradným postupom a vzniknutou škodou a dospel tiež k nesprávnemu záveru, že v danom prípade Mesto Prievidza konalo v rámci preneseného výkonu štátnej správy v mene štátu a na jeho zodpovednosť. Taktiež podľa názoru žalovaného 1/ súd prvej inštancie riadne a presvedčivo nezdôvodnil, ako dospel k určaniu podielu 50 % na príčinách vzniku škody. Zdôraznil, že v danom prípade vôbec neboli splnené podmienky podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, pretože úlohy neboli na obec zákonom prenesené a štát obcí neposkytol potrebné finančné a iné materiálne podmienky na plnenie prenesenej úlohy štátnej správy. Poukázal na usmernenie vedúceho Úradu vlády SR na vykonanie uznesenia vlády SR č. 707 z 13.10.2010, z ktorého vyplynulo, že obec vykoná verifikáciu zoznamu a údajov, ktoré uviedli žiadatelia vo svojich žiadostiach a že obec koná pritom v rámci výkonu svojich pôsobností na základe zák. č. 369/1990 Zb. Aj z vyjadrenia Mesta Prievidza zo dňa 30.12.2014 vyplynulo, že jeho zamestnanci vykonávali činnosti pri vypracovaní súhrnného zoznamu žiadateľov v rámci samosprávy, čo napokon uviedol aj súd prvej inštancie v odseku 220 odôvodnenia svojho rozsudku. Je teda nepochybné, že v danom prípade súd prvej inštancie nesprávne interpretoval na danú vec ustanovenie § 26 ods. 3 písm. c) ods. 2, ods. 3 zák.č. 7/2010 Z.z., nakoľko sa nejednalo o činnosti vykonávané obcou v rámci preneseného výkonu štátnej správy na úseku ochrany pred povodňami, ale išlo o činnosti, ktoré obec vykonávala v rámci svojej samosprávy. Žalovaný 1/ zdôraznil, že v danom prípade išlo o špecifickú formu pomoci rodinám postihnutých povodňami, ktorú neupravuje žiaden zákon a nie je možné ju subsumovať pod ust. § 26 ods. 3 písm. c), ods. 2, ods. 3 zák.č. 7/2010 Z.z. Pokiaľ súd prvej inštancie dôvodil tým, že neposkytnutie finančných prostriedkov na plnenie predmetných úloh Mestu Prievidza zo štátnych zdrojov neznamenal bez ďalšieho, že nešlo o prenesený výkon štátnej správy, ale o plnenie samosprávnych úloh, žalovaný 1/ poukázal na to, že takýto názor prvoinštančného súdu je v rozpore s ust. § 5 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb., ktorý stanovil kumulatívne podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby išlo o prenesený výkon štátnej správy. Týmito podmienkami sú, že úloha štátnej správy bola na územnú samosprávu prenesená zákonom a že štát uhrádza náklady preneseného výkonu pôsobnosti štátnej správy, pričom v danom prípade nebola splnená ani jedna z týchto podmienok. K záveru prvoinštančného súdu, že jednou s bezprostredných príčin vzniku škody na strane žalobcu bolo to, že zamestnanci Mesta Prievidza v dôsledku organizačných nedostatkov porušili postup v zmysle mechanizmu rozhodovania o priznaní finančného príspevku a žalobca nebol zaradený do zoznamu žiadateľov o príspevok, žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobca mal v prvom rade zoznam žiadateľov o príspevok pripomenkovať a žiadať jeho doplnenie do tohto zoznamu. Až potom, ako by žalobca splnil svoju prevenčnú povinnosť, by mohla nastúpiť zodpovednosť Mesta Prievidza, ak by napriek pripomenkovaniu zoznamu žalobca do zoznamu nebol zaradený. Žalovaný 1/ zdôraznil, že teda jedinou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatnenej škody bolo zanedbanie povinností zo strany žalobcu, ktorý mal možnosť tejto škode predísť tým, že by zoznam žiadateľov pripomenkoval, avšak tak neučinil. Súd prvej inštancie potom pochybil aj pri hodnotení pomeru príčin vzniku škody, ktoré bez bližšieho hodnotenia stanovil na oboch stranách na 50 %. V danom prípade sa totiž predpokladalo, že obyvatelia budú zverejnené zoznamy pripomenkovať a až potom by bolo možné posúdiť, či zo strany Mesta Prievidza došlo k nesprávnemu úradnému postupu a či v príčinnej súvislosti s ním vznikla žalobcovi škoda. Mesto Prievidza v danom prípade postupovalo v súlade s mechanizmom rozhodovania o priznaní finančného príspevku, keď zoznam vypracovalo, potom ho zverejnilo obvyklým spôsobom a po uplynutí doby zverejnenia ho odoslalo na verifikáciu a následne verifikovaný zoznam zaslalo Úradu vlády SR, v pôsobnosti ktorého bola realizácia vyplácania finančných prostriedkov. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam žalovaný 1/ vyjadril presvedčenie, že žiadna pohľadávka žalobcu voči nemu neexistuje, lebo neboli splnené zákonné podmienky ani na čiastočné vyhovieť žalobe. Preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v odvolaní v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak,

že žalobu vo vzťahu k nemu zamietne v celom rozsahu a žalobcovi uloží povinnosť nahradiť mu trovy prvoinštančného i odvolacieho konania.

3. Žalobca v písomnom odvolaní k odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že on ako občan poškodený povodňou dňa 26.10.2010 v podateľni Mestského úradu v Prievidzi podal oznámenie o vzniku a odhadnutej výške povodňovej škody, oznámil počet nezaopatrených detí v domácnosti a zároveň podal súhlas dotknutej osoby so spracovaním osobných údajov. I napriek splneniu všetkých stanovených podmienok do zoznamu odškodnených občanov nebol zapísaný. Po zistení tejto skutočnosti sa dozvedel, že došlo k pochybeniu pri vypracovaní zoznamu a že doplňujúci zoznam bol vedúcim Úradu vlády SR odmietnutý. Poukázal na to, že dňa 14.10.2013 podal žalobu na Slovenskú republiku - Úrad vlády Slovenskej republiky na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Zdôraznil, že ako občan Slovenskej republiky žaloval správny subjekt, ktorý mu spôsobil škodu, uviedol presne výšku škody a dobu, kedy sa o škode dozvedel a v žalobe tiež presne a jednoznačne označil povinnosť, ktorá má byť žalovanému 1/ uložená rozhodnutím súdu. Uviedol, že nebolo jeho povinnosťou v žalobe uviesť konkrétneho zamestnanca alebo útvar ako vinníka, ktorým sa podľa schváleného mechanizmu rozhodovania na spracovávaní jeho žiadosti podieľal. On nemal žiadnu vedomosť o tom, ako sa s jeho žiadosťou, spíňajúcou všetky náležitosti, ďalej nakladalo a ako postupovali úradníci, ktorý veci vybavovali. Je nepochybné, že nepoznal ani nemohol poznať skutočnosť ako, sa s jeho žiadosťou nakladalo a kto a ako s ňou manipuloval v procese jej vybavenia od doby odovzdania žiadostí v podateľni Mestského úradu Prievidza až po rozhodnutí o nej až na Úrade vlády SR. Všetky relevantné skutočnosti poznala len protistrana a nové dôkazy sa mu dарило zabezpečovať až v priebehu súdneho sporu. Žalobca poukázal na ust. § 140 ods. 1, 2 CSP a zdôraznil, že on nikdy nepožadoval viac ako žiadal v pôvodnej žalobe a nikdy nežiadal nič iné. Vyjadril presvedčenie, že za zmenu žaloby nemožno považovať doplnenie, alebo spresnenie skutkového stavu. On nemá právnické vzdelanie, avšak po oboznámení sa s citovanými ustanoveniami CSP je názoru, že nešlo o zmenený skutkový stav, ale len o jeho spresnenie. Spresnenie skutkového stavu nie je podstatné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, teda nejde o zmenu žaloby. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení k odvolaniu popísal postup, ako bola vybavovaná jeho sťažnosť na Úrade vlády Slovenskej republiky a v kontexte s tvrdením žalovaného 1/, že pre začatie plynutia premlčacej doby nie je potrebné, aby poškodený vedel, kto za škodu zodpovedá, resp., ktorý orgán štátu spôsobil škodu, zdôraznil, že existuje len jediná skutočnosť a tá v predmetnom súdnom spore nikdy nebola zmenená, a tou je tá skutočnosť, že mu zo strany vedúceho úradu vlády nebol vyplatený finančný príspevok do 2 týždňov od predloženia žiadosti. Uviedol, že jeho žiadosť o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom bola v súlade so zák.č. 514/2003 Z.z. riadne prerokovaná, preto tvrdenie, že by mal žiadať o ďalšie predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody označil za nesprávne a námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/ označil za nedôvodnú. K tvrdeniu žalovaného 1/, že v danom prípade sa nejednalo o prenesený výkon štátnej správy, ale išlo o výkon územnej samosprávy, žalobca poukázal na to, že žalovaný 1/ nebol schopný od 14.10.2013, kedy bola podaná žaloba, uviesť zákonné ustanovenia na základe ktorých malo Mesto Prievidza konať podľa uznesenia vlády SR č. 707 z 13.10.2010. Žalobca poukázal na čl. 2 ods. 2 a čl. 67 ods. 2 Ústavy SR, ako aj na ustanovenia § 1 ods. 2, § 5 ods. 1, 2 zák.č.369/1990 Zb. a na ustanovenie § 26 zák. č. 7/2010 a s poukazom na tam obsiahnutú právnu úpravu považoval záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný 1/ je vecne pasívne legitimovaný v predmetnom spore, lebo Mesto Prievidza konalo v rámci preneseného výkonu štátnej správy s poukazom na ust. § 26 zák.č. 7/2010. Pokiaľ žalovaný 1/ namietal spôsob, akým súd prvej inštancie vyhodnotil príčiny vzniku škody a ustálil podiel zavinenia na ich vzniku po 50 %, pričom žalovaný 1/ tvrdil, že jedinou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatnenej škody bolo zanedbanie povinnosti žalobcu, ktorý mal možnosť škode predísť s tým, že by bol včas namietal, nezaradenie do zoznamu žiadateľov, žalobca poukázal na to, že v právnom štáte sa očakáva zo strany orgánov verejnej správy riadny výkon činnosti aj v prípade vybavovania žiadosti občanov. Občan nie je povinný sledovať spôsob vybavenie jeho písomností alebo žiadosti a pokiaľ žiadosť nebola vybavená, nenesie za jej nevybavenie zodpovednosť. Žalobca uviedol, že v tomto smere sa ani on nestotožňuje s rozhodnutím prvoinštančného súdu, ktorý ustálil 50 % podiel príčin vzniku škody na jeho strane, v dôsledku čoho mu priznal len polovicu uplatňovanej náhrady škody. Žalobca bol názoru, že mu mala byť priznaná náhrada škody v plnej výške, avšak nemal v úmysle ďalej predlžovať súdny spor, preto odvolanie nepodal a rovnaký postup očakával od žalovaného 1/. Za hyenizmus označil, ak niekto zvaľuje vinu na človeka po prekonaní náhlej cievej príhody, ktorý sa domáhal predčasného ukončenia práceneschopnosti a nástupu do zamestnania, lebo ho k tomu nútila finančná situácia rodiny. Žalobca poukázal na to, že v takejto situácii nemyslel, že má vyhľadať nejaký zoznam, ktorý ani nebol zaradený spôsobom, ako bolo stanovené v mechanizme rozhodovania o priznaní finančného príspevku. Žalobca uviedol, že k vyhláseniu napadnutého rozsudku predchádzalo rozsiahle dokazovanie, súd prvej inštancie sa každým

dôkazom podrobne zaoberal a správne ho vyhodnotil, preto navrhol aby odvolací súd rozsudok v časti napadnutej v odvolaní potvrdil ako vecne správny.

4. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 15.10.2018 k vyjadreniu žalobcu uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu podľa ktorého zmena a doplnenie rozhodujúcich skutočností nie sú zmenou žaloby. Žalovaný 1/ zotrval na svojej argumentácii uvedenej v odvolaní a zdôraznil, že skutočnosť, že v danom prípade išlo o zmenu žaloby, potvrdzuje aj samotné uznesenie prvoinštančného súdu, ktorým na pojednávaní dňa 19.01.2018 pripustil zmenu žaloby. Žalovaný 1/ rovnako zotrval aj na argumentácií vo vzťahu k námietke premlčania a absencií predbežného prerokovania nároku na náhradu škody vo vzťahu k nároku, ktorý si žalobca uplatnil zmenenou žalobou. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že nebolo jeho povinnosťou zisťovať ako sa ďalej naložilo s jeho žiadosťou o poskytnutie finančného príspevku, žalovaný 1/ poukázal na ust. § 25 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v zmysle ktorého bolo potrebné v tomto prípade postupovať podľa § 415 Obč. zák. upravujúceho prevenčnú povinnosť pri predchádzaní škodám. Túto povinnosť si podľa názoru žalovaného 1/ žalobca nespĺnil, pričom je nepochybné, že mal možnosť v zozname žiadateľov o príspevok pripomenovať a žiadať o jeho doplnenie. Pokiaľ žalobca označil za hygienizmus zvažovať vinu na zdravotne postihnutého človeka po vážnej náhlej chorobe, žalovaný uviedol, že žalobca ničím nepreukázal, že by mu jeho zdravotný stav neumožnil splniť si prevenčnú povinnosť. Žalobca uvádzal rôzne dôvody pre ktoré zverejnený zoznam nepripomienkoval, v dôsledku čoho potom nepredišiel k vzniku škody, avšak opodstatnenosť týchto dôvodov ničím nepreukázal. Žalovaný 1/ označil argumenty žalobcu za neopodstatnené, trval na dôvodoch odvolania a žiadal, aby jeho odvolaniu odvolací súd vyhovel.

5. Žalobca k vyjadreniu žalovaného zo dňa 15.10.2018 písomné stanovisko nezaujal.

6. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 CSP v rozsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné potvrdiť ako vecne správny. O odvolaní žalovaného 1/ rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože vo veci nebolo potrebné zopakovať dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem.

7. Z úradnej povinnosti vychádzajúc z ust. § 380 ods. 2 CSP, odvolací súd skúmal, či konanie pred súdom prvej inštancie nebolo zaťažené vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Preskúmaním procesného postupu prvoinštančného súdu predchádzajúceho rozhodnutiu vo veci odvolací súd nezistil procesné vady zakladajúce dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP.

8. Preskúmaním rozsudku prvoinštančného súdu v časti výrokov napadnutých odvolaním žalovaného 1/ odvolací súd dospel k názoru, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o tom, že pre vypracovanie súhrnného zoznamu žiadateľov o priznanie finančného príspevku konalo Mesto Prievidza vo veciach preneseného výkonu štátnej správy, teda v mene štátu a na jeho zodpovednosť a to na podklade uznesenia Vlády SR č. 707 zo dňa 13.10.2010 v zmysle ust. § 26 ods. 3 písm. c) bod 2, 3 zák. č. 7/2010 Z.z., že došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Mesta Prievidza podľa ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., v dôsledku čoho žalobca nebol zahrnutý do uvedeného zoznamu žiadateľov a vznikla mu tým škoda a teda, že žalovaný 1/ je v predmetnom spore vecne pasívne legitimovaný subjektom. súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s námietkou premlčania žalobou uplatneného nároku konštatovaním, že samotný nárok na náhradu škody nie je premlčaný, lebo žalobca, ktorý sa o škode dozvedel v decembri 2010, podal žalobu o náhradu škody včas, v rámci plynutia 3 ročnej premlčacej lehoty dňa 14.10.2013, pričom o predbežné prerokovanie nároku požiadal žalovaného listom zo dňa 13.09.2011.

9. Za zásadné odvolacie námietky považoval odvolací súd tvrdenie žalovaného 1/ o dôvodnosti ním vznesenej námietky premlčania, o nespĺnení podmienky predbežného prerokovania nároku zo strany žalobcu pred podaním žaloby a o nesprávnosti právneho záveru prvoinštančného súdu o tom, že predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nie je hmotnoprávnou podmienkou úspešnosti žaloby, ďalej žalovaný 1/ namietal postup prvoinštančného súdu, ktorý i napriek rozhodnutiu o pripustení zmeny žaloby nekonal o nových skutkových tvrdeniach žalobcu, ale pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových tvrdení uvedených v pôvodnej žalobe, čiže rozhodol o takom predmete sporu, ktorý žalobca neurčil. Žalovaný tiež namietal záver prvoinštančného súdu o tom, že Mesto Prievidza konalo v rámci

preneseného výkonu zo štátnej správy v mene štátu a napokon argumentoval aj tým, že jedinou príčinou vzniku žalobou uplatnenej škody bola nečinnosť žalobcu, ktorý mohol pripomenovať zoznam žiadateľov o poskytnutie finančného príspevku a žiadať jeho doplnenie a tým, že tak neurobil, porušil svoju prevenčnú povinnosť stanovenú v § 415 Obč. zák.

10. K tvrdeniu žalovaného 1/ o dôvodnosti ním uplatnenej námietky premlčania odvolací súd uvádza, že záver prvoinštančného súdu o neopodstatnenosti tejto námietky je správny, rovnako aj jeho konštatovanie, že žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 13.09.2011. Súd prvej inštancie v odsekoch 127., 128. a 129. správne dôvodil tým, že zmena rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, nezaložila novú premlčaciu lehotu, pretože žalobca sa od začiatku sporu domáhal zaplata 600 Eur titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť pri výkone verejnej moci. V súvislosti s postupom súdu prvej inštancie, ktorý pripustil zmenu žaloby, odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade nešlo o nové skutočnosti oproti tým, ktoré boli uvedené v žalobe, ale išlo o doplnenie, resp. upresnenie skutkových tvrdení žalobcu. Je totiž nepochybné, že žalobca v žalobe opísal skutočnosti, na základe ktorých si uplatnil nárok na náhradu škody. V žalobe uviedol, že k jeho nezaradeniu do zoznamu žiadateľov o poskytnutie finančného príspevku došlo v celom procese odškodňovania občanov postihnutých povodňou „pochybením niekoho“, pretože on splnil všetky podmienky pre jeho zapísanie do uvedeného zoznamu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo povinnosťou žalobcu presne uviesť, koho pochybením nebol do zoznamu žiadateľov zapísaný, pretože zistenie toho bolo predmetom dokazovania. Žalobca dôvodne argumentoval tým, že on z pozície občana, ktorého žiadosť nebol riadne vybavená, nemal pri podávaní žaloby a ani v priebehu sporu ako zistiť, kto konkrétne v procese riešenia jeho žiadosti nesprávne úradne postupoval.

11. K samotnej podmienke predbežného prerokovania nároku, o ktorej žalovaný 1/ tvrdil, že nebola splnená, odvolací súd poukazuje na obsah listu žalobcu zo dňa 13.09.2011, kde žalobca svoju žiadosť o prerokovanie odôvodnil okrem iného aj tým, že zamestnanci obcí pri vypracúvaní zoznamov postupovali podľa mechanizmov schválených vládou, pokynov od zamestnancov úradu vlády a obvodných úradov, preto ich činnosť nemožno považovať za výkon samosprávy, ale za prenesený výkon štátnej správy. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca splnil základný predpoklad uplatnenia nároku, tak, ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie v odseku 203. odôvodnenia svojho rozhodnutia.

12. K argumentácii žalovaného 1/ podľa ktorej po pripustení zmeny žaloby na pojednávaní konanom dňa 19.01.2018 sa mal súd prvej inštancie nárokom na náhradu škody zaoberať a skúmať jeho opodstatnenosť len pohľadu skutkových tvrdení obsiahnutých v zmenenej žalobe, ktoré mali spočívať v tom, že doplňujúci zoznam bol vrátený nesprávne, že doplňujúci zoznam bol vrátený z dôvodu duplicity a že doplňujúci zoznam sa po zaevidovaní v podateľni dostal do kancelárie splnomocnenca, kde bol vybavený napriek tomu, že splnomocnenec vlády Ing. Z. nemal kompetenciu ho vybaviť, a že sa nedostal do rúk vedúceho úradu vlády SR, odvolací súd opätovne uvádza, že nešlo o nové skutkové tvrdenia zakladajúce žalobou uplatnený nárok, ale len o doplnenie skutočností odôvodňujúcich uplatnený nárok, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu ani nevyžadovali postup súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 142 G.. Podstatné pre posúdenie jasne a zrozumiteľne formulovaného žalobného petitu (návrhu) bolo, že z opísania rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe vyplývala žalobcova požiadavka, čoho a na akom skutkovom základe sa domáhal (§132 CSP). Žalobca sa v predmetnom spore domáhal náhrady škody v zmysle príslušných ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. a pre splnenie požiadavky úplného opísania rozhodujúcich skutočností preto plne postačovalo, ak uviedol skutočnosti jemu známe o tom, čo nasledovalo po podaní riadne vyplnenej prihlášky o zaradenie do súhrnného zoznamu žiadateľov o poskytnutie finančného príspevku. Nebolo povinnosťou žalobcu identifikovať osobu alebo útvar, ktorého nesprávnym úradným postupom došlo k situácii, že žalobcovi v konečnom dôsledku pre jeho nezaradenie do zoznamu nebol finančný príspevok poskytnutý. Ako správne uviedol súd prvej inštancie v odseku 202. odôvodnenia svojho rozsudku, žalobca odo dňa podania žaloby sa proti 1/ domáhal zaplata sumy 600,- Eur i na základe tých eventuálnych skutkových tvrdení, že zamestnanci Mesta Prievidza pri vypracovaní zoznamov (pôvodného i doplneného) postupovali podľa mechanizmu schváleného vládou, pokynov od zamestnancov úradu vlády a Obvodného úradu Prievidza, a preto ich činnosť nemožno považovať za výkon pôsobnosti samosprávy, ale za prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy. V kontexte takto formulovaných skutkových tvrdení bolo potrebné ich dôvodnosť vyhodnotiť, bolo potrebné sa nimi zaoberať, a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca doplnil aj ďalšie možné skutkové tvrdenia, od ktorých odvíjal svoj nárok na náhradu škody. Zo žiadneho

písomného či ústneho prejavu žalobcu nevyplývalo, že by na skutočnostiach tvrdných v pôvodne podanej žalobe netrval.

13. K odvolacej námietke žalovaného 1/ týkajúcej sa nesprávneho právneho záveru prvoinštančného súdu, podľa ktorého Mesto Prievidza v danom prípade konalo v rámci preneseného výkonu štátnej správy v mene štátu a na jeho zodpovednosť odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa s otázkou delegácie úloh miestnej štátnej správy veľmi podrobne a správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a to v odsekoch 204 až 239 a s jeho záverom formulovaným v odseku 239; sa odvolací súd v celom rozsahu 8stotožňuje. Súd prvej inštancie dôvodne argumentoval tým, že pokiaľ vláda Slovenskej republiky v mechanizme rozhodovania o priznaní finančného príspevku určila obciam postup pri vypracovaní súhrnného zoznamu žiadateľov, vychádzala tak zo svojej právomoci riadiť výkon štátnej správy prenesený na obce zákonom, pričom právomoc jej vyplývala z čl. 71 ods. 2 Ústavy SR a k jej delegovaniu došlo zákonom č. 7/2010 Z. z. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti opodstatnene poukázal aj na to, že Úrad vlády SR vykonal v Meste Prievidza kontrolu dodržania postupu podľa mechanizmu rozhodovania o finančnom príspevku, čo nasvedčuje tomu, že išlo o prenesený výkon štátnej správy a že je bez právneho významu, ak doposiaľ na splnenie predmetnej úlohy neboli Mestu Prievidza poskytnuté finančné prostriedky, hoci mali byť poskytnuté.

14. Napokon k argumentácii žalovaného 1/ podľa ktorej jedinou a bezprostrednou príčinou vzniku škody uplatnenej v tomto konaní bolo zanedbanie povinnosti žalobcu, ktorý zverejnený zoznam žiadateľov nepripomienkoval, hoci tak urobiť mal a mohol, a preto podľa názoru žalovaného 1/ vzniknutú škodu musí žalobca znášať sám, odvolací súd zdôrazňuje, že žalobcovi v rámci procesu rozhodovania o finančných príspevkoch z mechanizmu tohto procesu žiadna povinnosť nevyplývala. Žalobca podaním riadnej žiadosti o finančný príspevok splnil všetky predpoklady pre zaradenie do súhrnného zoznamu žiadateľov, pričom mechanizmus rozhodovania o finančnom príspevku výslovne nestanovil povinnosť žiadateľov skontrolovať, či boli do zoznamu zaradení. V tomto prípade teda nemožno za jedinú príčinu vzniku škody označiť nečinnosť žalobcu, pretože aj Mesto Prievidza pri prenesenom výkone štátnej správy porušilo povinnosť, a to tým, že žalobcu napriek riadne ním vyplnenej a odovzdanej žiadosti o príspevok, túto žiadosť do súhrnného zoznamu nezaradilo. Postup súdu prvej inštancie o pomere príčin vzniku škody u oboch strán sporu na 50 % je s prihliadnutím na znenie ust. § 441 Obč. zák. správny.

15. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a rozsudku v časti napadnutej odvolaním žalovaného 1/ zistil, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle a veľmi podrobné dokazovanie, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o čiastočnej dôvodnosti žalobou uplatneného nároku voči žalovanému 1/. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP a odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Napadnutý rozsudok je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe riadne zisteného skutkového stavu. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. O náhrade trov odvolacieho konania vedeného na základe odvolania podaného žalovaným 1/ rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov proti žalovanému 1/ nepriznal, hoci v zmysle § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP by mu patrila. Žalobca si však náhradu trov neuplatnil, nevyčíslil a preukázateľne mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
  - dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
  - dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
  - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
  - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
  - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).